

[Niels Andersen.]

kommer til at betale mere i skat på denne facon end efter finansministerens forslag. Man kan i hvert fald slå fast, at det foreliggende lovforslag nu skaber større overskuelighed og danner et lettere beregningsgrundlag end før.

Hvad er det, der gør vor skattelovgivning kompliceret og uoverskuelig? Der er faktisk to forhold, der gør sig gældende her, det er progressionen og skattefradragsretten. Det kan derfor være berettiget at spørge, hvor skattefradragsretten gør nytte, eller hvor den virker beskyttende. Af skattekommissionens betænkning fremgår det tydeligt, at indkomster på op imod 30 000 kr. i virkeligheden ikke har nogen som helst beskyttelse ved fradragsrettens opretholdelse. Det er derfor betimeligt at spørge oppositionen, om man vil være med til at forenkle vor skattelovgivning og inddrage de penge i fælleskassen, som fællesskabet skaber. Jeg tror, det er nødvendigt at erkende tilstedeværelsen af betydelige samfundsskabte værdier og indrette lovgivningen herefter, såfremt den økonomiske grundstruktur af hele vor økonomiske struktur skal nås.

Retsforbundet kan anbefale at stemme for de af finansministeren fremsatte og af udvalget, henholdsvis udvalgsflertallet, godkendte ændringsforslag og vil under udvalgsarbejdet mellem anden og tredje behandling være modtagelig for alle gode argumenter, idet vi kun er interesseret i at opnå en rigtig lovgivning.

Alfred Jensen: Må jeg begynde med at udtale min tilfredshed med, at den foreliggende udvalgsbetænkning er så oplysende, som tilfældet er. Vi er ikke forvænt med, at betænkningerne indeholder tilstrækkelig omtale af, hvad der er foregået i udvalgene, og ej heller, at der er bilag knyttet dertil. Her har vi for en gangs skyld både et omfattende referat af, hvad der er foregået, begrundelse for ændringsforslagene og et særdeles oplysende bilag for de af tingets medlemmer, der ikke enten er sagkyndige eller har været med i udvalgsarbejdet.

Jeg finder også, at denne lovgivning er meget vanskelig at sætte sig ind i, og at den burde forenkles, og jeg forstår også, at vi får ekstra tid til at se på det foreliggende

materiale. Af udvalgsmedlemmernes udtalelser forstår jeg, at nok er lovforslaget til anden behandling, men reelt er det kun en anden afdeling af første behandling, d. v. s. at en hel del af de betragtninger, der gøres gældende her, i højere grad angår principperne end selve enkelthederne, og jeg har da også sporet en vis uklarhed, usikkerhed, angående enkelthederne i lovforslaget og i ændringsforslagene.

I mine bemærkninger skal jeg derfor ikke komme ind på alle ændringsforslagene, men nærmest give udtryk for nogle principielle betragtninger. Jeg vil minde om, at jeg ved tidligere lejligheder har gjort opmærksom på, at vi ikke var tilfredse med, at man lod præmier for forsikringer være skattefri i det omfang, som indførtes ved lovændringer for nogle år siden. Vi har den opfattelse, at det er urimeligt, at personer med store indkomster skal have mulighed for at tegne kæmpemæssige forsikringer og derved slippe billigere i skat. Jeg har derfor talt for, at der egentlig burde være et loft over det, der kan trækkes fra, forsikringspræmierne — selvsagt ikke det loft, der angives med 600 kr.s grænsen; det burde man nok gå højere op. Jeg er opmærksom på princippet, dette at man mener, at når der er frihed for skattebetaling af præmierne, skal der være mulighed for at tage skat af det, der udbetales senere. Uanset hvordan man må se på dette princip, har vi den opfattelse, at det er urimeligt, at personer med store indkomster kan slippe billigere i skat og dermed afstedkomme, at en større byrde lægges over på personer med lavere indkomster.

Dernæst vil jeg rejse et spørgsmål. Det angår de — viser det sig — ikke så få små forsikringer, der tegnes af firmaer eller arbejdsgivere for at sikre deres arbejdere. Disse forsikringer har hidtil ikke været beskattet, når de kom til udbetaling; men så vidt jeg har forstået lovforslaget, vil de, når man kommer op over et beløb på 1 000 kr., blive beskattet. Jeg rejser da det spørgsmål, om det er rimeligt, at man har så lav en grænse her, om man ikke burde gå højere op. Jeg er blevet informeret om tilfælde, hvor det drejer sig om et beløb på 5 000 kr., som kommer til udbetaling, når vedkommende arbejder har nået 65 års alderen. Jeg spørger mig selv, om det, selv om der